

Sygn akt: I C 924/15

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 12 maja 2016r.

Sąd Rejonowy w Kościerzynie Wydział I Cywilny

w składzie

Przewodniczący: SSR Lucyna Knyba

Protokolant: st. sekr. sąd. Alicja Zaborowska

po rozpoznaniu w dniu 28 kwietnia 2016r. w Kościerzynie

na rozprawie

sprawy z powództwa J. Ć., M. N. (1), M. S., M. N. (2), J. N., B. N. i I. N.

przeciwko (...) SA z siedzibą w W.

o zadośćuczynienie

I. Zasądza od pozwanego (...) SA z siedzibą w W. na rzecz powódki J. Ć. tytułem zadośćuczynienia kwotę 20.000 zł (dwadzieścia tysięcy złotych) wraz z odsetkami ustawowymi z tytułu opóźnienia od dnia 22 sierpnia 2015r. do dnia zapłaty;

II. Zasądza od pozwanego (...) SA z siedzibą w W. na rzecz powódki M. S. tytułem zadośćuczynienia kwotę 20.000 zł (dwadzieścia tysięcy złotych) wraz z odsetkami ustawowymi z tytułu opóźnienia od dnia 22 sierpnia 2015r. do dnia zapłaty;

III. Zasądza od pozwanego (...) SA z siedzibą w W. na rzecz powódki B. N. tytułem zadośćuczynienia kwotę 25.000 zł (dwadzieścia pięć tysięcy złotych) wraz z odsetkami ustawowymi z tytułu opóźnienia od dnia 22 sierpnia 2015r. do dnia zapłaty

IV. Zasądza od pozwanego (...) SA z siedzibą w W. na rzecz powoda I. N. tytułem zadośćuczynienia kwotę 25.000 zł (dwadzieścia pięć tysięcy złotych) wraz z odsetkami ustawowymi z tytułu opóźnienia od dnia 22 sierpnia 2015r. do dnia zapłaty

V. Zasądza od pozwanego (...) SA z siedzibą w W. na rzecz powoda M. N. (2) tytułem zadośćuczynienia kwotę 25.000 zł (dwadzieścia pięć tysięcy złotych) wraz z odsetkami ustawowymi z tytułu opóźnienia od dnia 22 sierpnia 2015r. do dnia zapłaty

VI. Zasądza od pozwanego (...) SA z siedzibą w W. na rzecz powoda J. N. tytułem zadośćuczynienia kwotę 25.000 zł (dwadzieścia pięć tysięcy złotych) wraz z odsetkami ustawowymi z tytułu opóźnienia od dnia 22 sierpnia 2015r. do dnia zapłaty

VII. Zasądza od pozwanego (...) SA z siedzibą w W. na rzecz powoda M. N. (1) tytułem zadośćuczynienia kwotę 25.000 zł (dwadzieścia pięć tysięcy złotych) wraz z odsetkami ustawowymi z tytułu opóźnienia od dnia 22 sierpnia 2015r. do dnia zapłaty

VIII. Zasądza od pozwanego (...) SA z siedzibą w W. na rzecz powódki J. Ć. kwotę 3.417 zł tytułem zwrotu kosztów postępowania, w tym kwotę 2.417 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego;

IX. Zasądza od pozwanego (...) SA z siedzibą w W. na rzecz powódki M. S. kwotę 3.417 zł tytułem zwrotu kosztów postępowania, w tym kwotę 2.417 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego;

X. Zasądza od pozwanego (...) SA z siedzibą w W. na rzecz powódki B. N. kwotę 3.667 zł tytułem zwrotu kosztów postępowania, w tym kwotę 2.417 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego;

XI. Zasądza od pozwanego (...) SA z siedzibą w W. na rzecz powoda I. N. kwotę 3.667 zł tytułem zwrotu kosztów postępowania, w tym kwotę 2.417 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego;

XII. Zasądza od pozwanego (...) SA z siedzibą w W. na rzecz powoda M. N. (2) kwotę 3.667 zł tytułem zwrotu kosztów postępowania, w tym kwotę 2.417 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego;

XIII. Zasądza od pozwanego (...) SA z siedzibą w W. na rzecz powoda J. N. kwotę 3.667 zł tytułem zwrotu kosztów postępowania, w tym kwotę 2.417 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego;

XIV. Zasądza od pozwanego (...) SA z siedzibą w W. na rzecz powoda M. N. (1) kwotę 3.597,51 zł tytułem zwrotu kosztów postępowania, w tym kwotę 2.417 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Sygn. akt I C 924/15

UZASADNIENIE

Powódka J. Ć. w pozwie z dnia 30.10.2015r. domagała się zasądzenia od pozwanego (...) SA w W. kwoty 20.000 zł wraz z ustawowymi odsetkami liczonymi od dnia 22.08.2015r. do dnia zapłaty tytułem zadośćuczynienia. Nadto wniosła również o zasądzenie od pozwanego kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego.

Powód M. N. (2) w pozwie z dnia 30.10.2015r. wniesionym w sprawie I C 930/15 domagał się zasądzenia od pozwanego (...) SA w W. kwoty 25.000 zł wraz z ustawowymi odsetkami liczonymi od dnia 22.08.2015r. do dnia zapłaty tytułem zadośćuczynienia. Nadto wniósł również o zasądzenie od pozwanego kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego.

Powód I. N. w pozwie z dnia 30.10.2015r. wniesionym w sprawie I C 927/15 domagał się zasądzenia od pozwanego (...) SA w W. kwoty 25.000 zł wraz z ustawowymi odsetkami liczonymi od dnia 22.08.2015r. do dnia zapłaty tytułem zadośćuczynienia. Nadto wniósł również o zasądzenie od pozwanego kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego.

Powód M. N. (1) w pozwie z dnia 30.10.2015r. wniesionym w sprawie I C 926/15 domagał się zasądzenia od pozwanego (...) SA w W. kwoty 25.000 zł wraz z ustawowymi odsetkami liczonymi od dnia 22.08.2015r. do dnia zapłaty tytułem zadośćuczynienia. Nadto wniósł również o zasądzenie od pozwanego kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego.

Powód J. N. w pozwie z dnia 30.10.2015r. wniesionym w sprawie I C 929/15 domagał się zasądzenia od pozwanego (...) SA w W. kwoty 25.000 zł wraz z ustawowymi odsetkami liczonymi od dnia 22.08.2015r. do dnia zapłaty tytułem zadośćuczynienia. Nadto wniósł również o zasądzenie od pozwanego kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego.

Powódka M. S. w pozwie z dnia 30.10.2015r. wniesionym w sprawie I C 925/15 domagała się zasądzenia od pozwanego (...) SA w W. kwoty 20.000 zł wraz z ustawowymi odsetkami liczonymi od dnia 22.08.2015r. do dnia zapłaty tytułem zadośćuczynienia. Nadto wniosła również o zasądzenie od pozwanego kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego.

Powódka B. N. w pozwie z dnia 30.10.2015r. wniesionym w sprawie I C 928/15 domagała się zasądzenia od pozwanego (...) SA w W. kwoty 25.000 zł wraz z ustawowymi odsetkami liczonymi od dnia 22.08.2015r. do dnia zapłaty tytułem zadośćuczynienia. Nadto wniosła również o zasądzenie od pozwanego kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego.

W uzasadnieniu każdego z pozwu wskazano, że w dniu 25.04.2003r. doszło do wypadku komunikacyjnego, w wyniku którego na skutek odniesionych obrażeń zmarł brat powodów. Sprawca wypadku był ubezpieczony w towarzystwie pozwanego ubezpieczyciela. Każdy z powodów był silnie związany z bratem, spędzał z nim wiele czasu przy różnych okazjach. Jego niespodziewana i tragiczna śmierć była silnym przeżyciem dla całej rodziny, która mimo upływu czasu nadal cierpi z powodu jego utraty. Zadośćuczynienie pieniężne w żądanej pozwym wysokości winno, choć w części zrekompensować każdemu z powodów krzywdę i ból spowodowany utratą najbliższej osoby. W tym stanie rzeczy każde z powództw o zadośćuczynienie jest zasadne.

Powyższe powództwa na mocy zarządzeń przewodniczącej zostały połączone do wspólnego rozpoznania i rozstrzygnięcia ze sprawą I C 924/15 z powództwa J. Ć..

W odpowiedzi na pozew pozwany (...) SA w W. wniósł o oddalenie powództwa w całości i o zasądzenie od powodów kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego.

W uzasadnieniu wskazano, że prawo do uzyskania odpowiedniej sumy tytułem zadośćuczynienia pieniężnego za doznaną krzywdę jedynie najbliższym członkom rodziny zmarłego. Zdaniem pozwanego dorosłe rodzeństwo, które posiada własną rodzinę, nie należy do kręgu osób najbliższych innej osoby dorosłej. Osobami najbliższymi w rodzinie są takie osoby, których sytuacja życiowa kształtuje się w pewnej zależności od siebie. Pozwany podniósł, iż powodowie J. Ć., M. N. (1), M. S. w chwili śmierci brata byli już osobami dorosłymi i niezależnymi od zmarłego, zaś pozostali powodowie byli w tym czasie zależni głównie od matki. Każdy z powodów w wyniku przeprowadzonego postępowania likwidacyjnego uzyskał zadośćuczynienie w kwocie 5.000 zł, które w świetle wskazanych okoliczności jest adekwatne do rozmiaru cierpień powodów. W tym stanie rzeczy każde z powództw winno zostać oddalone.

(k- 10- odpowiedź na pozwy)

Sąd ustalił, co następuje:

W dniu 25 kwietnia 2003r. w miejscowości C. doszło do wypadku drogowego. Kierujący samochodem marki B. (...), naruszając zasady ruchu drogowego, doprowadził do zdarzenia z pojazdem osobowym marki M. (...), który prowadził S. N.. W wyniku zdarzenia S. N. poniósł śmierć. Sprawca wypadku został prawomocnie skazany.

(okoliczności bezsporne, a nadto dowód:

k- 9- kopia wyroku)

S. N. w chwili wypadku miał 24 lata, był kawalerem. Mieszkał w domu rodzinnym wraz z matką i młodszym rodzeństwem M. N. (1) (lat 19 w chwili wypadku), B. N. (lat 11 w chwili wypadku), M. N. (2) (lat 10 w chwili wypadku), I. N. (lat 16 w chwili wypadku) i J. N. (lat 15 w chwili wypadku). Siostry J. Ć. (lat 28 w chwili wypadku) i M. S. (lat 26 w chwili wypadku) miały już swoje rodziny i mieszkały osobno, w niedalekiej odległości od domu rodzinnego. S. N. w dacie wypadku pracował zawodowo, zginął w czasie powrotu z pracy do domu. Trzy lata przed jego śmiercią rodzina straciła ojca, który również zginął w wypadku w czasie wykonywania pracy. Po jego śmierci S. N. jako pełnoletni i najstarszy syn przejął obowiązki związane z utrzymaniem rodziny i starał się zapewnić byt młodszemu rodzeństwu i matce. Rodzeństwo było ze sobą bardzo żyte, wspólnie dzieliło radości i troski. S. N. na co dzień pomagał siostrom - mężatkom. W razie potrzeby, jako jedyna osoba posiadająca samochód, podwoził J. Ć. i jej dzieci do lekarza, gdy zachodziła taka potrzeba, a siostrę M. S. do pracy. Razem z M. S. byli rodzicami chrzestnymi brata M. N. (2), który 3 tygodnie po wypadku obchodził uroczystość przyjęcia Komunii Świętej. Dla M. N. (2) brat S. był wzorem, zastępował mu ojca, którego stracił w wieku 7 lat. Małoletni M. N. (2), jak również pozostałe rodzeństwo, zawsze mogło liczyć

na wsparcie brata i jego pomoc. M. N. (1) w dacie wypadku pracował z bratem S. N. w jednym przedsiębiorstwie, dlatego na co dzień wspólnie dojeżdżali do pracy. W dniu wypadku M. N. (1) wyjątkowo nie był w pracy, gdyż miał egzamin. W jego poczuciu, gdyby nie egzamin, mógłby zginąć razem z bratem. S. N. pomagał młodszemu rodzeństwu w nauce, zajmował się wszystkimi sprawami związanymi z utrzymaniem domu i zapewnieniem rodzeństwu właściwych warunków bytowych (przeprowadzał wszelkie niezbędne prace porządkowe wokół domu, zapewniał opał na zimę), troszczył się o nich, pomagał w każdej sytuacji, był ciepłym, rodzinnym i kochającym bratem.

Gdy rodzeństwo dowiedziało się o śmierci brata, przeżyło szok, wydawało im się to niemożliwe. Niespodziewana, nagła i tragiczna śmierć S. N. zburzyła spokój całej rodziny. Żadne z rodzeństwa (bez względu na wiek) nie mogło otrząsnąć się z szoku, każde z nich przeżywało śmierć brata, byli zrozpaczeni, nieustannie wspominali go, tęsknili za nim. U małoletniego J. N., który chorował na epilepsję, nasiliły się ataki choroby. Odbywająca się trzy tygodnie po wypadku uroczystość przyjęcia Komunii Świętej przez M. N. (2) przebiegła w smutnym nastroju. Po śmierci S. N. rodzina zamknęła się w sobie. Mimo upływu czasu, żadne z rodzeństwa nie pogodziło się ze śmiercią brata. Nadal o nim pamięta. Jego brak jest dla niej szczególnie dotkliwy w czasie uroczystości rodzinnych. Każde z rodzeństwa często odwiedza grób brata, w czasie Ś. Zmarłych odwiedzają też miejsce wypadku i zapalają znicze. Każde z nich nadal odczuwa żal i smutek po śmierci brata.

(dowód: k- 40 w zw. z k- 30- zeznania J. Ć.

k- 40 w zw. z k- 30v. - zeznania M. S.

k- 40 w zw. z k- 31- zeznania M. N. (1)

k- 40 w zw. z k- 31 - zeznania B. N.

k- 40 w zw. z k- 31v.- zeznania M. N. (2)

k- 40 w zw. z k- 31v. - zeznania I. N.

k- 40 w zw. z k- 32- zeznania J. N.

k- 32 - zeznania świadka G. Ć.

k- 32v.- zeznania świadka Ł. N.

k- 33- zeznania świadka R. G.

k- 33- zeznania świadka W. H.

k- 39- zeznania świadka J. K.

k- 39v.- zeznania świadka S. S.)

W związku ze śmiercią S. N. będącą skutkiem wypadku komunikacyjnego, pozwany (...) SA w W. - jako ubezpieczyciel osoby odpowiedzialnej za spowodowanie wypadku, przyznał każdemu z rodzeństwa zmarłego powodów zadośćuczynienie w wysokości 5.000 zł.

(okoliczność bezsporna)

Sąd zważył, co następuje:

Ustalając powyższy stan faktyczny Sąd oparł się na zgromadzonym w sprawie materiale dowodowym w postaci zeznań świadków G. Ć., Ł. N., R. G., W. H., J. K. i S. S. oraz z zeznań powodów.

Sąd dał wiarę zeznaniom wszystkich świadków, którzy opisali relacje zmarłego z rodzeństwem, ich cierpienie w związku ze śmiercią brata, wpływ wypadku na całą rodzinę zmarłego i życie powodów, dla których brat był autorytetem i wsparciem, który po śmierci ojca dbał o rodzeństwo i czuł się za nie odpowiedzialne. Ich zeznania były spójne, wzajemnie uzupełniały się z wiarygodnymi zeznaniami powodów J. Ć., M. S., M. N. (1), B. N., M. N. (2), I. N. i J. N.. Powodowie szczegółowo opisali sytuację rodzinną przed wypadkiem z dnia 25.04.2003r. i po wypadku, wzajemne relacje każdego z powodów z bratem S. N., ból i cierpienie po jego śmierci, emocje związane z jego stratą, podtrzymywanie pamięci o nim i codzienne życie przed jego śmiercią i po jego śmierci. W ocenie Sądu, złożone przez każdego z powodów zeznania są przekonujące, obrazują ból i cierpienie, jakiego każdy z powodów doznał po śmierci brata.

Mając na uwadze powyższy stan faktyczny stwierdzić należy, iż kwestia sporna między stroną powodową i pozwaną sprowadza się do odmiennej oceny, czy zachodzą przesłanki do zasądzenia -wobec doznanej przez powodów wskutek śmierci S. N. krzywdy - zadośćuczynienia na ich rzecz, a w konsekwencji czy są oni uprawnieni do żądania spełnienia świadczenia przez pozwanego ubezpieczyciela.

Powództwo każdego z powodów zasługuje na uwzględnienie w całości.

W myśl przepisu art. 822 §1 kc przez umowę ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej ubezpieczyciel zobowiązuje się do zapłacenia określonego w umowie odszkodowania za szkody wyrządzone osobom trzecim, wobec których odpowiedzialność za szkodę ponosi ubezpieczający lub ubezpieczony. Uprawniony do odszkodowania w związku ze zdarzeniem objętym umową ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej może dochodzić roszczenia bezpośrednio od ubezpieczyciela (art. 822 §4 kc).

Powyższa regulacja wskazuje, iż wyrządzenie szkody skutkuje powstaniem więzi materialnoprawnej między poszkodowanym a ubezpieczycielem posiadacza pojazdu. Powstanie szkody powoduje zarówno po stronie ubezpieczyciela jak i ubezpieczającego odpowiedzialność o charakterze akcesoryjnym, gdzie ubezpieczyciel i posiadacz pojazdu nie odpowiadają wprawdzie solidarnie, ale zapłata przez jednego z nich zwalnia pozostałego. Stąd jest to tzw. odpowiedzialność in solidum, która istnieje od chwili ustalenia obowiązku naprawienia szkody osobie poszkodowanej.

Zakres odpowiedzialności ubezpieczającego jest przy tym tożsamy z zakresem odpowiedzialności ubezpieczonego i znajdują wobec niego zastosowanie przepisy prawa cywilnego dotyczące odpowiedzialności posiadacza pojazdu i wymagalności roszczeń wobec niego (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 3.05.1972r. I CR 57/72).

Obecnie stosownie do treści przepisu art. 446 §4 kc sąd może przyznać najbliższym członkom rodziny zmarłego odpowiednią sumę tytułem zadośćuczynienia pieniężnego za doznaną krzywdę. Przepis ten jednak nie obowiązywał w dacie śmierci S. N., gdyż został dodany przez ustawodawcę ustawą z dnia 30.05.2008r. o zmianie ustawy- kodeks cywilny (...) i zaczął obowiązywać od dnia 03.08.2008r. (Dz.U. z 2008 Nr 116 poz. 231). Tym samym najbliższemu członkowi rodziny zmarłego przysługuje zadośćuczynienie pieniężne za doznaną krzywdę, gdy śmierć nastąpiła na skutek deliktu, który miał miejsce przed dniem 3 sierpnia 2008 r. na podstawie art. 448 kc w związku z art. 24 § 1 kc (por. wyrok SN z 11.05.2011r., I CSK 621/10, Lex nr 848128). W myśl bowiem art. 448 kc w zw. z art. 24 §1 kc, w razie naruszenia dobra osobistego sąd może przyznać temu, czyje dobro osobiste zostało naruszone, odpowiednią sumę tytułem zadośćuczynienia pieniężnego za doznaną krzywdę lub na jego żądanie zasądzić odpowiednią sumę pieniężną na wskazany przez niego cel społeczny, niezależnie od innych środków potrzebnych do usunięcia skutków naruszenia (...)

Wskazać należy, że Sąd, podziela poglądy orzecznictwa, iż więzi rodzinne powinny być dobrem szczególnie chronionym. Potrzeba zaliczenia więzi rodzinnych do dóbr osobistych podlegających ochronie cywilnoprawnej wynika nie tylko z przeświadczenia o trudnym do wyrażenia znaczeniu tej więzi w życiu każdej osoby fizycznej doświadczającej życia rodzinnego, ale również z cierpienia będącego następstwem zerwania tej więzi, zwłaszcza w sposób nagły, w tym spowodowany przez osoby trzecie oraz skutek wypadku. Cierpienie towarzyszące utracie małżonka, dziecka, brata lub siostry należy do skrajnie negatywnych i równie intensywnych doświadczeń, a jego następstwa przez znaczny okres

czasu mogą stanowić istotną przeszkodę we wszystkich niemal sprawach życiowych osoby, która została pozbawiona takich więzi, czyli wśród dóbr osobistych, której pojawiło się autonomiczne dobro osobiste w postaci kultu osoby zmarłej, którego istnienie od dawna nie budzi wątpliwości. Trudno nie dostrzec relacji przyczynowej pomiędzy poczuciem więzi rodzinnych a kultem osoby zmarłej, w szczególności nie sposób zaprzeczyć, że powstanie drugiego z tych dóbr jest następstwem utraty pierwszego (por. wyrok SA w Warszawie z 13.11.2015r., I ACa 306/15, Lex nr 1934389). W ocenie Sądu zatem, uprawnionymi do żądania kompensaty za śmierć zmarłego są najbliżsi członkowie rodziny zmarłego. Wskazany krąg podmiotów - zdaniem Sądu, należy definiować m.in. za pomocą kryterium relacji małżeńskich i pokrewieństwa. Obejmuje on małżonka i dzieci zmarłego oraz innych krewnych, powinowatych, a także osoby niepowiązane formalnymi stosunkami prawnorodzinnymi (np. konkubent), jeżeli zmarły utrzymywał z nimi stosunki rodzinne, pozostając faktycznie w szczególnej bliskości powodowanej bardzo silną więzią uczuciową. W ocenie Sądu do kręgu uprawnionych należeć zatem będzie także rodzeństwo zmarłego, jeśli między nim i zmarłym istniała silna i pozytywna więź. Stwierdzić należy, iż zadośćuczynienie ma na celu przede wszystkim złagodzenie cierpień. Obejmuje jednocześnie wszelkie doznane cierpienia, zarówno fizyczne jak i psychiczne. Ma ono charakter całościowy i powinno stanowić rekompensatę pieniężną za całą doznaną przez członka rodziny zmarłego krzywdę, przyznawaną jednorazowo. Jednocześnie trzeba zaakcentować, iż zadośćuczynienie ma przede wszystkim charakter kompensacyjny i tym samym jego wysokość musi przedstawiać jakąś ekonomicznie odczuwalną wartość majątkową, choć nie może ona być nadmierna w stosunku do doznanej krzywdy i aktualnych stosunków majątkowych społeczeństwa, czyli winna być utrzymana w rozsądnych granicach. Kompensacie podlega doznana krzywda, a więc w szczególności cierpienie, ból i poczucie osamotnienia po śmierci najbliższego członka rodziny. Sąd orzekający w przedmiocie zadośćuczynienia ma przy tym swobodę, gdyż przyznanie zadośćuczynienia zależy od uznania Sądu, który bierze pod uwagę całokształt okoliczności sprawy.

W okolicznościach niniejszej sprawy tragiczna, nagła i niespodziewana śmierć S. N. była dla jego rodziny bolesną stratą. Stała się przyczyną ich cierpienia, a jej konsekwencją było uczucie żalu i krzywdy. Stratę tę odczuło każde z rodzeństwa zmarłego, tj. M. N. (1), B. N., M. N. (2), I. N., J. N., J. Ć. i M. S.. Każde z nich było silnie emocjonalnie związane z bratem S. N.. Rodzeństwo wspierało się na co dzień i wzajemnie sobie pomagało. Wstrząs, jakiego doznali powodowie w związku ze śmiercią brata, był bardzo silny. Powodowie nie mogli uwierzyć, że ponownie tracą najbliższą osobę, gdyż niespodziewana śmierć brata nastąpiła trzy lata po tragicznej śmierci ich ojca. Powodowie nie mogli uwierzyć, że brat S. N. nie będzie już częścią ich życia, tęsknili za nim i czuli się osamotnieni. Śmierć S. N. spowodowała, że z dnia na dzień powodowie zostali pozbawieni jego codziennego towarzystwa. Mimo upływu czasu powodowie nadal nie mogą pogodzić się ze śmiercią brata, którego brak ciągle odczuwają, szczególnie podczas uroczystości rodzinnych i świąt. Zdaniem Sądu niewątpliwym jest, że powodowie doznali krzywdy w związku ze śmiercią brata, z którym byli silnie emocjonalnie związani, zostali pozbawieni jego wsparcia, możliwości dalszego spędzania czasu z nim, codziennych kontaktów, rozmów. Wskazane okoliczności przesądzają zatem o zasadności ich roszczeń co do zasady. Z uwagi na łączące powodów z bratem więzi, powodowie - rodzeństwo zmarłego, należą do kręgu najbliższych członków rodziny zmarłego i są uprawnieni do żądania zadośćuczynienia za doznaną krzywdę.

Mając na uwadze powyższe, w szczególności stopień cierpienia każdego z powodów, Sąd mierząc wysokość zadośćuczynienia w niniejszej sprawie uznał, że powodowie winni otrzymać stosowną rekompensatę pieniężną. Zdaniem Sądu kwota, która zrekompensuje powodce J. Ć. i powodce M. S. ich cierpienia, to kwota 25.000 zł. Pozwany wypłacił dotychczas każdej z powódek kwotę 5.000 zł, a zatem do zapłaty na rzecz każdej z nich pozostaje jeszcze kwota 20.000 zł.

Zdaniem Sądu kwota, która zrekompensuje powodom B. N., I. N., M. N. (2), J. N. i M. N. (1) ich cierpienie, to kwota 30.000 zł. Pozwany wypłacił dotychczas powodom kwotę 5.000 zł, a zatem do zapłaty na rzecz każdego z nich pozostaje jeszcze kwota 25.000 zł.

Wskazana wysokość zadośćuczynienia na rzecz każdego z powodów nie jest, zdaniem Sądu, wygórowana i jest utrzymana w rozsądnych granicach. Nie razi niewspółmiernością, pozwala w znacznym stopniu zatrzeć poczucie krzywdy powstałe w związku ze śmiercią brata. Sąd decydując o wysokości zadośćuczynienia należnego powodkom J. Ć. i M. S. miał na uwadze, że powódki w dacie zdarzenia były osobami dorosłymi, mającymi własne rodziny,

mieszkającymi we własnych domach. Pozostali powodowie byli niepełnoletni (poza M. N. (1)) i mieszkali wspólnie ze zmarłym, żyli z nim na co dzień, strata brata była przez nich odczuwana niemal w każdym zakątku ich wspólnego domu. Wobec powyższego Sąd ocenił, że wysokość należnego tym powodom zadośćuczynienia winna być nieznacznie wyższa.

Wobec powyższych stwierdzeń, a także mając na uwadze, iż obowiązek przedstawienia dowodów spoczywa na stronach (art. 3 kpc), a ciężar udowodnienia faktów mających dla rozstrzygnięcia sprawy istotne znaczenie (art. 227 kpc) spoczywa na stronie, która z faktów tych wywodzi skutki prawne (art. 6 kc), Sąd ocenił, iż zgłoszone przez powodów w niniejszej sprawie roszczenie o zadośćuczynienie jest co do zasady i co do wysokości uzasadnione. Zachodzą bowiem przesłanki do zasądzenia zadośćuczynienia na ich rzecz z uwagi na doznaną przez nich krzywdę wywołaną śmiercią brata.

Mając na uwadze powyższe, na mocy art. 448 kc w zw. z art. 24 §1 kc w zw. z art. 822 kc Sąd orzekł, jak w punkcie I, II, III, IV, V, VI i VII sentencji wyroku, zasądając od pozwanego (...) SA z siedzibą w W. na rzecz każdego z powodów zadośćuczynienie zgodnie z żądaniem pozwu.

W związku z tym, że pozwany pozostawał w zwłoce ze spełnieniem świadczenia (art.476 k.c.), co wiąże się z powstaniem zobowiązania do uiszczenia odsetek ustawowych (art.481 k.c.), strona powodowa domagała się również ich zasądzenia. W zawisłej sprawie orzekając w przedmiocie odsetek, Sąd miał na uwadze, iż jeżeli dłużnik nie spełnia świadczenia lub spełnia je jedynie częściowo i dochodzi do procesu, dla prawidłowego określenia daty początkowej płatności odsetek konieczne jest ustalenie, w jakiej wysokości zasadne było roszczenie w dacie jego zgłoszenia, która to data jest najczęściej datą wymagalności roszczenia co do poszczególnych kwot, w rozumieniu zasad art. 481 § 1 k.c. Powodowie domagali się zasądzenia odsetek od dnia 22.08.2015r., tj. od dnia następnego od dnia wydania przez ubezpieczyciela decyzji kończącej proces likwidacji szkody. Poczynione przez Sąd ustalenia pozwoliły na stwierdzenie, że roszczenie każdego z powodów co do zasady było uzasadnione. Tym samym Sąd zasądził ustawowe odsetki od zgodnie z żądaniem pozwu od dnia 22.08.2015r. do dnia zapłaty.

Jednocześnie przepis art. 108 §1 kpc nakazuje Sądowi rozstrzygać o kosztach w każdym orzeczeniu kończącym sprawę w instancji. Strona przegrywająca sprawę - w myśl zasady odpowiedzialności za wynik postępowania- obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony, tj. koszty procesu (art. 98 kpc). (koszty procesu). Do niezbędnych kosztów procesu zalicza się m.in. poniesione przez stronę koszty sądowe w postaci opłaty od pozwu i jeśli strona była reprezentowana przez fachowego pełnomocnika- jego wynagrodzenie, jednak nie wyższe niż stawki opłat określone w odrębnych.

W niniejszej sprawie każdy z powodów był reprezentowany przez fachowego pełnomocnika - radcę prawnego, dla którego stawka minimalnego wynagrodzenia w myśl §6 pkt 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28.09.2002r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu, przy wartości przedmiotu sporu powyżej 10000 zł do 50000 zł, wynosi 2.400 zł. Każdy z powodów uiszczył też opłatę administracyjną od udzielonego pełnomocnictwa w wysokości 17 zł.

Każdy z powodów poniósł koszt opłaty sądowej od pozwu: J. Ć. i M. S. w wysokości 1000 zł, zaś B. N., I. N., M. N. (2), J. N. i M. N. (1) w wysokości 1.250 zł. Dodatkowo M. N. (1) wniósł o przyznanie mu kwoty 180,51 zł tytułem zwrotu utraconego zarobku wskutek stawiennictwa na rozprawę. W myśl przepisu art. 85 ust. 1 i art. 86 ust. 1 ustawy z dnia 28.07.2005r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych świadczeniowi przysługuje zwrot kosztów podróży i utraconych zarobków lub dochodów, związanych ze stawiennictwem w sądzie. Stosownie do treści §1 ust. 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 04.07.1990r. w sprawie wysokości należności świadków i stron w postępowaniu sądowym górną granicę należności za utracony dzienny zarobek, o którym mowa w art. 2 ust. 2 powołanego dekretu, którą Sąd może przyznać, ustala się w wysokości 4,6% kwoty bazowej dla osób, o których mowa w art. 5 pkt 1 lit. a) ustawy z dnia 23 grudnia 1999 r. o kształtowaniu wynagrodzeń w państwowej sferze budżetowej oraz o zmianie niektórych ustaw (Dz. U. Nr 110, poz. 1255 i z 2000 r. Nr 19, poz. 239), której wysokość, ustaloną według odrębnych

zasad, określa ustawa budżetowa, z zastrzeżeniem ust.2. Wysokość kwoty bazowej stanowiącej podstawę obliczenia należności wynosi 1.766,46 zł. Stąd maksymalna kwota należności za utracony zarobek wskutek stawiennictwa w sądzie stanowi kwotę 81,26 zł i tylko w tym zakresie Sąd uwzględnił wniosek M. N. (1).

Mając zatem na uwadze wynik procesu, który pozwany przegrał, Sąd na mocy art. 108 §1 kpc w zw. z art. 98 kpc, w punkcie VIII, IX, X, XI, XII, XIII i XIV, zasądził od pozwanego na rzecz powodów odpowiednie kwoty tytułem zwrotu kosztów postępowania, w tym koszty zastępstwa procesowego.

SSR Lucyna Knyba

ZARZĄDZENIE

1. odnot. w rep.C i kontrolce uzasadnień
2. odpis doręczyć zgodnie z wnioskiem
3. z wpływem apelacji przedł. P.. Wydz. lub za 21 dni

ZARZĄDZENIE

1. odnotować i zakreślić w rep. C
2. przedłożyć z wpływem lub za 25 dni